Když jsi smutná - Plíhal, Karel

```
              C            Fmaj7       C  Fmaj7
1. Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí,
           C          Fmaj7     A7
   rány se otevřou a naplní se solí,
             Dmi       G            Emi Ami
   držím tě za ruku a nemám žádnou záruku,
       Fmaj7    C           Fmaj7
   že nezůstanu o žebrácké holi.
2. Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,
   do mé hlavy mlčky vpochodují stráže,
   všechny mé nápady hned zahánějí do řady
   a střílí puškou té nejtěžší ráže.
3. Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,
   stromy procitnou a mluví lidskou řečí,
   tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší,
   [: a náhle jsi víc svoje, nežli něčí ... :]
```